

BÓG CZY MAMONA?

Tekst biblijny: Flp 2,9-11.

Cel lekcji:

Poznanie: Uznanie, że Bóg jest Stwórcą i tylko On powinien być czczony jako odrębny od stworzenia i będący ponad nim.

Odczucie: Docenienie wspaniałej miłości Bożej objawionej w roli Boga jako Stwórcy i Dawcy wszelkich dóbr.

Działanie: Oddawanie czci niebiańskiemu Stwórcy-Odkupicielowi, który stale okazuje swoją miłość dla ludzkości przez swoje opatrnościowe działania.

Plan nauczania

I. Poznanie: Boskie atrybuty.

A. Kim jest Bóg według Jego obrazu objawionego w *Biblii*?

B. Jakie szczególne role przyjął Chrystus?

C. Na jakiej podstawie Bóg ma prawo własności do twojego życia?

II. Odczucie: Jezus Chrystus - Właściciel i Przyjaciel.

A. Jak podwójna rola Chrystusa jako Właściciela i Przyjaciela wzmacnia naszą więź z Nim?

B. Jak fakt, że Jezus stworzył świat, wpływa na nasze oszacowanie stworzonego wszechświata i jego materialnych składników?

C. Jak możemy cieszyć się głębszym, bliższym doświadczeniem z naszym Stwórcą?

III. Działanie: Jezus - Obiekt czci.

A. Jak możemy okazywać nasze uwielbienie dla Boga w kreatywny sposób odzwierciedlający Jego kreatywną moc?

B. Jak możemy skutecznie dzielić się naszym poświęceniem dla Chrystusa z ludźmi, którzy nie wierzą w dzieło stworzenia?

C. Gdyby nie było Stwórcy, co pozostałoby ludziom jako obiekt czci?

Podsumowanie: Ludzkość została stworzona, by oddawać cześć Bogu. Jednak ludzka cześć zamiast na Boga może być skierowana na samego siebie albo stworzone istoty lub przedmioty. Jednak tylko oddawanie czci Stwórcy przynosi prawdziwe zadowolenie, poczucie przynależności we wszechświecie i głębokie poczucie celu.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Flp 2,9-11.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Ludzie zostali stworzeni, by oddawać cześć Bogu. Ta potrzeba znajduje spełnienie jedynie wtedy, gdy cześć jest skierowana ku Stwórcy a nie ku jakimkolwiek stworzeniu.

Tylko dla nauczyciela: Wybór jest oczywisty - nie możemy *służyć* Bogu i mamonie. Mamona sama w sobie nie jest złem. Nie jest synonimem szatana ani diabła, jak niektórzy sugerują. „Mamona” to aramejskie słowo zapożyczone w greckim tekście *Nowego Testamentu*, oznaczające własność lub bogactwo. Wiele współczesnych przekładów tłumaczy słowo jako „pieniądze”.

To *służenie* mamonie jest złem. Popularna piosenka country z lat 60. nosi tytuł „Musisz komuś służyć”. Zatem czy służymy miłującemu niebiańskiemu Ojcu, który codziennie troszczy się o nasze potrzeby i liczne pragnienia, czy powinniśmy służyć kamieniowi, papierowi i metalowi (bo tym są nasze „skarby” i „pieniądze”)? Wielu gromadzi dobra materialne sądząc, że panują nad nimi, ale przekonują się, że utrzymywanie majątku pochłania tyle czasu, iż to oni służą posiadanym dobrom! Nasza własność czy bogactwo to wspaniałe rzeczy, kiedy rozumiemy je jako to, czym naprawdę są - materialne błogosławieństwa dane nam przez miłującego Stwórcę po to, byśmy przy ich pomocy mogli służyć innym.

Wstępne zadanie: Zaprezentuj w klasie różnego rodzaju pieniądze. Aby prezentacja była ciekawsza i aby zasugerować uniwersalne zastosowanie ilustracji, pokaż waluty różnych krajów, jeśli są dostępne. Omów średni dochód w twoim kraju i co można kupić za te pieniądze w ramach podstawowych wydatków takich jak pokarm, odzież, dach nad głową, transport i inne. Zwróć uwagę na ograniczenia związane z takim dochodem.

- Czy są potrzeby, których nie można zaspokoić przy pomocy tego dochodu?
- Co mogą zrobić ludzie o dochodach mniejszych niż średnia krajowa, by zaspokoić swoje podstawowe potrzeby?
- Czy jakakolwiek ilość pieniędzy może zaspokoić emocjonalne potrzeby miłości, przynależności, celu, nadziei, przygody, zadowolenia i spełnienia?

Zważywszy to wszystko, jaki sens ma oddawanie czci mamonie? Jakie błogosławieństwa przynosi oddawanie czci Bogu?

Poproś uczestników lekcji, by przeczytali Ps 50,10-11; Ag 2,8; Mt 6,31-34; 7,7-11; J 3,16. Następnie omów Boże „ograniczenia” i łaskawość Boga wobec ludzi. Porównaj bogactwo Boga z naszymi ograniczonymi dochodami. Omów emocjonalne potrzeby, jakie Bóg może zaspokoić, a których zaspokojenia nie można kupić za pieniądze. W świetle dyskusji z praktycznego punktu widzenia, dlaczego bardziej sensowne jest oddawanie czci Bogu niż oddawanie czci mamonie?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: W formalnych debatach dwie przeciwne grupy przedstawiają swoje najlepsze argumenty na poparcie swojego stanowiska i starają się zdyskredytować argumenty przeciwnej strony niezgodne z własnym stanowiskiem. Najskuteczniejsi dyskutanci znają nie tylko swoje stanowisko, ale także poglądy przeciwników, aby rozpoznać ich słabe i mocne strony.

W tej lekcji studiujemy biblijne twierdzenie o tym, kim jest Bóg. *Biblia* uczy, że Bóg jest kimś, kogo ludzie powinni czcić. Przeciwnicy tego poglądu twierdzą, że ludzie mogą czcić siebie, mamonę, a nawet szatana - wszystko, byle nie Stwórcę. Co jest najważniejsze w chrześcijańskim stanowisku potwierdzającym twierdzenie, że należy czcić tylko Boga? Jakie Boże atrybuty potwierdzają to twierdzenie?

Komentarz biblijny

I. Stwórca (przeczytaj Rdz 1,1; Ps 33,6-9; Iz 45,11-12; Jr 51,15; Kol 1,13-18).

Wielu komentatorów jest zdania, że najbardziej zaawansowana chrystologia apostoła Pawła jest zawarta w *Liście do Kolosan*, gdzie przedstawia on Chrystusa zarówno jako Stwórcę jak i Odkupiciela. Wielu biblistów twierdzi, że Paweł pisał to, by przeciwstawić się rodzącej się błędnej nauce zawierającej wiele elementów systemu wierzeń zwanego gnostycyzmem. Słownik biblijny Harpera/Collinsa opisuje gnostycyzm jako „generyczny termin obejmujący szereg ruchów religijnych w pierwszych wiekach ery chrześcijańskiej. Choć teologia, praktyki rytualne i etyka tych grup różniły się znacząco, wszystkie oferowały *zbawienie z opresywnych więzów materialnej egzystencji za pomocą gnozy czyli wiedzy*” (Paul Achtemeier, red., *The HarperCollins Bible Dictionary*, 1996, s. 380).

Gnostycy twierdzili, że materialny świat jest z natury zły. To twierdzenie stanowiło istotne wyzwanie dla pierwotnego nauczania chrześcijańskiego. Na przykład, gnostycy twierdzili, że Bóg nie może być Stwórcą czegoś tak złego jak świat materialny, gdyż jest On doskonały i duchowy (w przeciwieństwie do materii). Ponadto, skoro Chrystus był bezgrzeszny, nie mógł być inkarnowany (posiadać fizycznego ciała) jako że ciało - fizyczne, materialne ciało - jest złe.

Jednak *Pismo Święte* uczy, że świat materialny, jako stworzony przez Boga, jest dobry (Rdz 1). Wielokrotnie potwierdza, że Bóg stworzył wszystko przez Chrystusa. Dlatego Bóg ma prawo do naszej czci. Na podstawie faktu, iż Bóg jest Stwórcą, *Pismo Święte* uczy, że bezgrzeszny świat materialny był zupełnie dobry.

Do rozważenia: Czego *Pismo Święte* uczy o materialnym świecie i jak ta nauka wpływ na nasz styl życia i praktyki? Z drugiej strony, jak błędny pogląd, iż świat materialny jest z natury zły, wpływa na styl życia i praktyki chrześcijan?

II. Odkupiciel (przeczytaj 1 Tes 1,10; 1 P 1,18; Hbr 2,14-15; Ga 3,13).

Prawo Boga jako Stwórcy do odbierania czci jest związane ściśle z materialnym światem. Ponieważ On stworzył nas jako fizyczne istoty i dał nam świat materialny, byśmy się nim cieszyli, jesteśmy Mu winni naszą wierność i uwielbienie. Podobnie prawo Boga jako Odkupiciela do odbierania czci jest ściśle związane z emocjonalnym i duchowym aspektem naszej natury. *List do Hebrajczyków* sugeruje, że charakter inkarnowanego Chrystusa, który pozwolił Mu w pełni utożsamić się z ludzkością przez przyjęcie prawdziwego, materialnego ciała, jest ważny dla odkupienia. Podobnie jak inni pisarze biblijni, autor nie dostrzegł istotnego konfliktu między sferą materialną a sferą duchową. Prawdziwy konflikt toczy się

Lekcja 3 – 20 stycznia, *Bóg czy mamona?*

między dobrem a złem, prawdziwym oddawaniem czci Bogu a oddawaniem czci samemu sobie.

W pierwszym rozdziale *Apokalipsy* Jan oznajmił, że Jezus jest godny chwały ze względu na dokonane przez Niego dzieło odkupienia: „Jemu, który *miłuje nas i który wyzwolił nas z grzechów naszych przez krew swoją*, i uczynił nas rodem królewskim, kapłanami Boga i Ojca swojego, *niech będzie chwała i moc na wieki wieków*” (Ap 1,5-6). Tak więc istnieje podwójna podstawa do oddawania czci Bogu jako Stwórcy i Odkupicielowi.

Pewnego razu Jezus powiedział Szymonowi faryzeuszowi: „Pewien wierzący miał dwóch dłużników. Jeden był dłużny pięćset denarów, a drugi pięćdziesiąt. A gdy oni nie mieli z czego oddać, obydwoim darował. Który więc z nich będzie go bardziej miłował? A Szymon odpowiadając, rzekł: Sądzę, że ten, któremu więcej darował” (Łk 7,41-43). Jezus przyznał mu rację. To logiczne, że ten, komu najwięcej darowano, najbardziej miłuje. Wierzący zawdzięczają Bogu to, że zostali stworzeni. To dług, którego nie można spłacić. Ale zawdzięczają mu jeszcze więcej ze względu na odkupienie w Chrystusie. A ponadto Bóg codziennie troszczy się o tych, którym nic nie jest winien, i podtrzymuje ich przy życiu. Jakiemu wspaniałemu Bogu służymy!

Do rozważenia: Na czym opiera się prawo Boga do odbierania czci? Cześć to coś więcej niż śpiewanie pieśni i uczestniczenie w nabożeństwie raz w tygodniu. Jak możemy czcić Boga przez nasze decyzje w sprawach finansowych?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Podkreśl fakt, że panowanie Chrystusa obejmuje każdy aspekt naszego istnienia. Zadaj uczestnikom lekcji poniższe pytania w celu zainicjowania dyskusji, która zachęci ich do poddania wszystkich aspektów ich życia panowaniu Chrystusa.

Pytania do zastosowania

1. Jak zasada: „Nie należycie też do siebie samych, drogoście bowiem kupieni” (1 Kor 6,19-20) wpływa na twoje decyzje i wybory?
2. Zważywszy fakt, iż oddawanie czci Bogu rozciąga Jego prawo własności na wszystko, co posiadamy, jak powinniśmy zmienić naszą postawę?
3. Ponieważ oddawanie czci Bogu obejmuje troskę o przyrodę stworzoną przez Niego, jakie nasze nawyki wymagają zmiany?
4. Jak możemy się upewnić, czy grozi nam niebezpieczeństwo umiłowania darów ponad Dawcę? Co możemy zrobić, by ustrzec się darzenia materialnych darów Bożych uczuciem, jakie winniśmy okazywać wyłącznie Bogu?
5. Jak możemy zachęcić innych do niesamolubnego stylu życia, dzięki któremu będą oni przeznaczać materialne dary Boże na cele wyznaczone przez Boga?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Choć nie możemy jednocześnie służyć Bogu i mamonie, to możemy się posługiwać mamoną w służbie dla Boga. Bóg powołuje nas właśnie do tego. Jeśli tego nie czynimy, znieważamy Go. W Mt 25,14-30 Jezus opowiada historię o trzech sługach, którym powierzono różne sumy pieniędzy. Jeden otrzymał pięć talentów, drugi - dwa, a trzeci - jeden. Właściciel wyjechał, a kiedy wrócił, zażądał sprawozdania z pieniędzy, które polecił im zainwestować dla niego. Dwaj słudzy podwoili pieniądze, ale trzeci nie uczynił nic. Wskutek tego został wyrzucony ze służby. Prawdziwa chrześcijańska służba wymaga pomnażania darów, które nam powierzono.

Lekcja 3 – 20 stycznia, *Bóg czy mamona?*

Zadania

A. Zaplanuj projekt mający na celu oddanie czci Bogu i wyświadczenie dobra bliźnim przy pomocy pieniędzy „zasobów” pochodzących od uczestników. Skorzystaj z części „Tworzenie” z poprzedniej lekcji, ale nie ograniczaj się do zawartych tam sugestii.

B. Napiszcie i zaśpiewajcie pieśni wywyższające Jezusa jako Stwórcę i Odkupiciela. Zaplanujcie spotkanie, podczas którego zaśpiewacie pieśni, np. podczas spotkania modlitewnego, w domu opieki, itd.